

право казваша това сынокъ; едно само знаи-ж, че кога чѣи-ж кѣчешко лааніе, той часъ, безъ да знаи-ж зашто, кѣмъ бѣганіе политама.

Кои-то сж природно страхливи никое побѣваніе не може да ги направи дързновенни.

ЗАЙЦИ И ЖАБИ.

Обзѣрали сѧ нѣкога зайци-тѣ, и сѧ оплаквали за живота си че всекога въ опасность е и испъленъ сѣсѣ страхъ. Что-то и отъ хора-та и отъ кѣчета-та и отъ Орлы-тѣ, и отъ много дръги сѧ тры-жѣ, кога е така, по добръ е въ еднѣждѣ да умремъ, а не презъ сичкій си животъ да треперимъ. Това като обѣдмали, вѣднали сѧ кѣмъ вѣра, да сѧ нахѣрлатъ и да сѧ издаватъ. Жаби-тѣ, кои-то были излезли около вѣра, като чѣли тропаніе-то, той часъ наскочали пакъ въ вѣра. Тогази единъ по ѹменъ отъ зайцы-тѣ, рекъла: стой те дръжина, не дѣй-